

[Ministeren for offentlige arbejder.]
digheden af takstforhøjelser. De tilsagn, der er givet her, takker jeg for.

Jeg er enig med det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup) i, at det altid går på den måde, som det ærede medlem skildrede, at selv om man er enig om, at der på et eller andet område skal skaffes flere penge, så opstår uenigheden, når man skal til at tale om, hvem der skal betale. Jeg ved ikke, om det ærede medlems bemærkning var henvendt direkte til hans partifælle, det ærede medlem hr. Carsten Raft, men det kunne godt lyde sådan.

Der har under diskussionen om forslaget til en ny statsbanelov været bragt mange store problemer ind i debatten, som ikke direkte har med takstforhøjelserne at gøre. Jeg takker for al den tilslutning, der er givet til de almindelige bestemmelser i den foreslåede lov. Jeg forstår, at stort set er der fra alle partiers side enighed om, at det er rimeligt at bringe statsbaneloven à jour, nu man alligevel skal have spørgsmålet om takstforhøjelser til behandling. Det takker jeg for at man er enig om, idet jeg anser det for at være rimeligt, at man, nu der er gået 13 år, siden man sidst førte loven à jour, benytter den givne lejlighed.

Der var dog et enkelt punkt, hvor det ærede medlem hr. Alfred Jensen ikke kunne give mig tilslutning, idet det ærede medlem, sådan forstod jeg ham, var utilfreds med komforten på fællesklassen, som det hed tidligere, nu 2. kl. Jeg må sige til det ærede medlem, at jeg har indtrykket af, at det er gået stik modsat, at statsbanerne stadig væk bestræber sig på at gøre 2. kl. vogne og kupeer betydelig bedre, end de har været tidligere, sådan at de nærmer sig mere og mere til at blive af tilsvarende standard som dem på 1. kl. Når vi imidlertid har villet sætte bestemmelsen om 1. og 2. kl. ind i loven, er det, fordi vi har tilsluttet os en konvention, hvorefter man overalt i Europa kun regner med disse 2 klasser. Tidligere var der, i hvert fald i Tyskland, op til 4 klasser, ja, jeg tror helt op til 5 klasser. Nu er man altså enig om at regne med 2 klasser og at betegne dem ens i alle lande.

I samme forbindelse vil jeg gerne sige til det ærede medlem, som også var inde på at beklage sig over pladsmangelen på fær-

gerne, at det er klart, at der kan forekomme pladsmangel under spidsbelastninger med mange passagerer på færgerne, men selv sådanne dage har jeg konstateret, at det kniber overordentlig meget med at få folk til at gå nedenunder, hvor der jo er saloner med plads både til at opholde sig og spise. Der er dog måske ikke noget at sige til, at man ikke, når man en sommerdag befinder sig på Store-Bælt, er meget for at gå nedenunder, men jeg vil dog gøre det ærede medlem opmærksom på, at sådan er det, at det er meget sjældent, at alle pladser nedenunder er besat, men folk vil altså hellere, selv om de skal stå op, blive oppe på promenadedækket.

Det ærede medlem hr. Holmberg sagde selv, at han måske holdt en slags revolutionær tale her i dag. Hvor revolutionær den var, kan vel diskuteres. Jeg forstod, at det, som det ærede medlem hr. Holmberg gav udtryk for, var kort og klart: statsbanerne kan ikke klare sig mere, der må ske noget. Ja men er det nu fastslået, at statsbanerne ikke kan klare sig? Det er jo givet, at den udvikling, der har været i bilismen særlig gennem de sidste år fra krigen og til i dag, har påført statsbanerne konkurrence, men ikke desto mindre er det alligevel sådan, at der i dag rejser mange flere mennesker med statsbanerne, end der har gjort nogen sinde tidligere. Selv om der er kommet flere og flere biler, er det altså ikke sådan, at statsbanerne er blevet slået ud i konkurrencen, men at man tværtimod kan sige, at statsbanerne stadig får flere og flere passagerer. Der er selvfølgelig flere årsager hertil, først og fremmest den, at rejselysten er blevet større; folk har fået længere ferie og fået mere interesse for at rejse ud o. s. v. Men det er altså slet ikke sådan, at man kan tale om, at statsbanerne er en hendøende forretning. Det vil jeg dog gerne have lov til at pointere.

Det ærede medlem var også lidt inde på at tale om den sag, vi behandlede for to uger siden, spørgsmålet om at nedlægge banestrækningen fra Viborg til Ålestrup, og kritiserede, at statsbanernes egne rutebiler kørte parallelt med banen, således at statsbanerne dermed konkurrerede med sig selv. Dertil vil jeg sige, at hvis ikke statsbanerne kørte disse ruter, så kørte de private dem, og så finder vi det mere rime-